

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z odwołania P. M.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] /2024 z dnia 22 marca 2024 r.
w przedmiocie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na
stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach,
ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2022 r., poz. 683,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 3 lipca 2024 r.,

**uchyla w całości zaskarżona uchwałę i przekazuje sprawę
Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpatrzenia.**

Aleksander Stępkowski Mirosław Sadowski Paweł Wojciechowski

UZASADNIENIE

Krajowa Rada Sądownictwa (dalej „KRS” lub „Rada”) w dniu 22 marca 2024 r.
podjęła uchwałę nr [...] /2024, na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja
2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269 ze zm.) w

przedmiocie nieprzedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o powołanie Pana P. M. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach.

Na jedno wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2022 r. pod poz. 683, zgłosił się Pan P. M. - sędzia Sądu Okręgowego w G..

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2021 r. poz. 269 ze zm. - dalej: ustawa o KRS).

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa 21 listopada 2022 r. odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska w przedmiocie rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydata na jedno wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach (M.P. z 2022 r. poz. 683). Członkowie zespołu przeprowadzili naradę w celu zajęcia stanowiska w sprawie rekomendacji Krajowej Radzie Sądownictwa kandydata na jedno wolne stanowisko sędziego, objęte tym konkursem. W wyniku przeprowadzonej narady członkowie zespołu ocenili, że materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie i zasadnym jest uzyskanie informacji z Prokuratury Okręgowej w P.. Zespół jednogłośnie (3 głosami „za”) postanowił odroczyć rozpoznanie postępowania do czasu uzyskania informacji z Prokuratury Okręgowej w P..

W dniu 13 marca 2023 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył posiedzenie w celu zajęcia stanowiska w przedmiotowej sprawie. Po przeprowadzeniu narady członkowie zespołu ocenili, że materiały nadal nie są wystarczające do zajęcia stanowiska z uwagi na fakt, że kilkukrotne próby uzyskania informacji z Prokuratury Okręgowej w P. pozostają bezskuteczne. W związku z powyższym zespół jednogłośnie (3 głosami „za”) postanowił wystąpić do Prokuratora Krajowego o wyjaśnienie sprawy i odroczyć rozpoznanie postępowania do czasu uzyskania od niego informacji.

W dniu 12 lutego 2024 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa, po skompletowaniu całości dokumentacji, w tym informacji, o które Krajowa Rada Sądownictwa zwracała się do: Prokuratora Okręgowego w P., Prokuratora Krajowego, Ministerstwa Sprawiedliwości i Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, zebrał się na posiedzenie, jednak - na wniosek członka zespołu o odroczenie posiedzenia zespołu celem zapoznania się z całością zgromadzonej dokumentacji w sprawie i rozważenia wysłuchania kandydata - zespół jednogłośnie (3 głosami „za”) postanowił odroczyć posiedzenie zespołu.

W dniu 14 lutego 2024 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył posiedzenie i - oceniając, że materiały nie są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie, na wniosek członka zespołu o wysłuchanie Pana P. M. - postanowił (2 głosami „za”, przy 1 głosie „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się”) zwrócić się do Rady o zaproszenie kandydata na rozmowę.

Podczas posiedzenia plenarnego Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 14 lutego 2024 r. wniosek zespołu został uwzględniony.

W dniu 26 lutego 2024 r. zespół członków przeprowadził rozmowę w trybie wideokonferencji z zaproszonym przez Krajową Radę Sądownictwa Panem P. M.. Po wysłuchaniu kandydata i omówieniu jego kandydatury, członkowie zespołu postanowili odroczyć posiedzenie celem zapoznania się z przywołanym przez niego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie o sygn. akt I DSK 7/18.

W dniu 29 lutego 2024 r. członkowie zespołu - w związku z wnioskiem członka zespołu o wysłuchanie zarejestrowanego nagrania z posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa, o którym - podczas rozmowy z zespołem w dniu 26 lutego 2024 r. - wspomniał Pan sędzia P. M. - postanowili odroczyć posiedzenie celem zapoznania się z tym nagraniem.

W dniu 11 marca 2024 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zebrał się na posiedzenie, jednak na posiedzenie zespołu nie stawił się jeden z członków zespołu.

Po bezskutecznym oczekiwaniu, wobec nie ustalenia przyczyn jego nieobecności, przewodniczący zespołu zarządził odroczenie posiedzenia zespołu.

W dniu 12 marca 2024 r. zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska w przedmiocie rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydata na jedno stanowisko sędziego sądu apelacyjnego, objęte niniejszym konkursem. Przewodniczący zespołu - po złożeniu referatu w sprawie i po poinformowaniu o treści przedłożonej notatki, sporządzonej po zapoznaniu się członków zespołu z nagraniem z transmisji z posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 14 lutego 2024 r. - zgodnie z wolą wszystkich członków zespołu - zarządził przeprowadzenie głosowania merytorycznego, w wyniku którego na Pana P. M. oddano 2 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”. W konsekwencji zespół przyjął stanowisko w przedmiocie rekomendowania Krajowej Radzie Sądownictwa Pana P. M. na jedno wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego, objęte niniejszym konkursem.

W ocenie zespołu rekomendowany kandydat spełnia kryteria wyboru. Z uwagi na pozytywną treść merytoryczną opinii o pracy kandydata, w szczególności ocenę pracy i kwalifikacji zawodowych, sporządzoną przez sędziego wizytatora ds. karnych, jak również mając na uwadze pozytywne opinie służbowe, w tym od Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G., zespół uznał, że Pan sędzia P. M. zasługuje na rekomendację w niniejszej procedurze konkursowej.

Jednocześnie, członkowie zespołu jednogłośnie postanowili zwrócić się do Pana sędziego P. M. o złożenie - w terminie 7 dni - oświadczenia, czy w związku z treścią swojego ustnego wystąpienia podczas posiedzenia zespołu w dniu 26 lutego 2024 r. składa wniosek o wyłączenie Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa, a jeśli taki wniosek złoży - przedstawić go Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa celem odniesienia się.

Pismem z 13 marca 2024 r. Pan sędzia P. M. oświadczył, że wniosku takiego nie składa.

Ustaliwszy, że Pan P. M. spełnia wymagania ustawowe, określone w art. 64 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 334), Krajowa Rada Sądownictwa dokonała oceny jego kandydatury, kierując się kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: oceną

kwalifikacyjną, doświadczeniem zawodowym, opiniami przełożonych, a także poparciem środowiska sędziowskiego.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa - nie podzielając stanowiska zespołu - uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej nie zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pana P. M. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach.

Kandydat posiada pozytywne opinie służbowe, w tym od Przewodniczącego VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G..

Ocenę pracy i kwalifikacji zawodowych Pana P. M. sporządził Pan M. C. - sędzia wizytator ds. karnych Sądu Apelacyjnego w Katowicach, który stwierdził, że analiza wyroków i postanowień oraz sporządzonych przez opiniowanego uzasadnień orzeczeń wydanych w Sądzie Okręgowym w G. i w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach świadczy o wysokim poziomie merytorycznym jego orzecznictwa. Wydawane przez niego orzeczenia cechują się poprawną i klarowną redakcją, a ich uzasadnienia zawierają wnikliwą i dogłębną argumentację, z reguły wspartą stosownie powołanym orzecznictwem innych sądów oraz stanowiskiem doktryny. Pisemne motywy orzeczeń zawsze odnoszą się do wszystkich zarzutów odwoławczych podnoszonych przez skarżących. Cechują się dogłębną analizą poruszanych kwestii a zarazem zwięzłością i jasnością wywodów. Sędzia wizytator stwierdził, że ocena pracy Pana sędziego prowadzi do wniosku, że jest on bardzo dobrze przygotowany do orzekania w sprawach karnych na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego. Opiniowany zdobył bogate i wszechstronne doświadczenie zawodowe. Posiada odpowiednio wysoki zasób wiedzy merytorycznej. Stale wykazuje sumienność i obowiązkowość w pełnieniu służby.

Regularnie podnosi wiedzę i umiejętności merytoryczne. Podczas okresu delegacji do orzekania w Sądzie Apelacyjnym obowiązki orzecznicze niezmiennie wykonywał odpowiedzialnie i starannie. Analiza rozstrzygnięć wydanych przez opiniowanego wykazuje ich trafność. Redakcja orzeczeń jest klarowna i w pełni poprawna, a ich uzasadnienia sporządzone rzetelnie.

Sędzia wizytator skonkludował, że dorobek zawodowy i doświadczenie życiowe w pełni uprawniają opiniowanego do ubiegania się o stanowisko sędziego

sądu apelacyjnego. Pewne jest też - w ocenie autora oceny kwalifikacji - przekonanie, że obowiązki zawodowe Pan sędzia P. M. będzie wykonywać sumiennie i na odpowiednio wysokim poziomie merytorycznym.

W każdym postępowaniu nominacyjnym Krajowa Rada Sądownictwa dokonuje oceny kandydatów na podstawie załączonych materiałów, ocenianych indywidualnie. Rada jest wyposażona w prawo swobodnej oceny zgromadzonego materiału i możliwość nadania decydującego znaczenia określonym, wybranym kryteriom ustawowym, na podstawie których podejmuje uchwałę. Od stanu faktycznego konkretnej sprawy zależy, jakie kryteria są stosowane przez Radę w danym postępowaniu, w szczególności co do rozpatrywanych łącznie kryteriów, na które składają się: kwalifikacje, doświadczenie zawodowe, poparcie środowiska sędziowskiego oraz dane potwierdzające zdobycie umiejętności dodatkowych. Uczestnik postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach, spełnia formalnie wszystkie kryteria wyboru. Zadaniem Rady było zatem przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie oceny tej osoby.

Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się całością zgromadzonej dokumentacji w sprawie, w tym dokumentami uzyskanymi w toku procesu rozpatrywania niniejszej kandydatury, oceną kwalifikacyjną, doświadczeniem zawodowym kandydata, opiniami Służbowymi o jego pracy, a także dołączonymi do procedury konkursowej pismami procesowymi.

Rada przeanalizowała szczegółowo materiał dowodowy, zgromadzony w toku niniejszego postępowania i - biorąc pod uwagę całość okoliczności dokumentujących doświadczenie zawodowe kandydata, nie podważając oceny jego pracy i kwalifikacji - uwzględniła wszystkie aspekty jego ścieżki zawodowej.

Pan P. M. jest sędzią Sądu Okręgowego w G.. Ze zgromadzonej w toku sprawy dokumentacji wynika, że obowiązki orzecznicze wykonuje od 1995 r.

- początkowo jako asesor sądowy, od 1997 r. - sędzia sądu rejonowego a od 2008 r.
- sędzia sądu okręgowego. Podczas swojej kariery orzeczniczej pełnił rozmaite funkcje administracyjne w strukturze sądownictwa (m.in. kierownik sekcji, przewodniczący wydziału, zastępca rzecznika dyscyplinarnego, wiceprezes sądu okręgowego). Zdobył również doświadczenie podczas orzekania w ramach delegacji

w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach. Realizuje obowiązek stałego podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych poprzez studia podyplomowe i udział w szkoleniach. Jego praca orzecznicza jest oceniana pozytywnie - zarówno w ocenie kwalifikacji, sporządzonej przez sędziego wizytatora na użytek niniejszego postępowania, jak i w opiniach służbowych.

Krajowa Rada Sądownictwa, mając na uwadze całość zgromadzonej dokumentacji w sprawie i nie kwestionując dorobku orzeczniczego Pana sędziego P. M., rozważając dokonanie wyboru kandydata na tak wysokie stanowisko, jakim jest w strukturze sądownictwa urząd sędziego sądu apelacyjnego, nie mogła pominąć dokumentów, składających się na cały obraz sylwetki zawodowej Pana sędziego P. M..

Rada wnikliwie zapoznała się z całym zgromadzonym materiałem, z uwzględnieniem treści postanowienia o umorzeniu śledztwa przez Prokuraturę Okręgową w P. z dnia 28 czerwca 2017 r. (sygn. akt PO V Ds [...]).

Po dogłębnym przeanalizowaniu wszystkich pism zgromadzonych w aktach osobowych kandydata, w tym związanych z pojawiającymi się odnośnie do jego zachowania zarzutami o charakterze etycznym, Rada dała wyraz w podzieleniu tychże wątpliwości nie udzielając poparcia jego kandydaturze w tym konkursie.

Nie negując legitymowania się przez kandydata odpowiednim dorobkiem zawodowym oraz wiedzą prawniczą, Rada - mając na uwadze wątpliwości natury etycznej, które stawiają go w niekorzystnym świetle i mogą rzutować na odbiór wymiaru sprawiedliwości, podważając tym samym zaufanie do szeroko pojętego wymiaru sprawiedliwości - nie mogła poprzeć starań Pana P. M. o objęcie urzędu w toczącej się procedurze. Kandydat na urząd sędziego - zwłaszcza tak wysokiego szczebla, jakim jest sąd apelacyjny - powinien, w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, prezentować nieskazitelną postawę i najwyższe walory etyczne oraz moralne, niebudzące jakichkolwiek wątpliwości i niedające najmniejszych powodów do nacechowanych negatywnie sugestii odnośnie do jego postawy i cech charakteru. Rada nie pominęła pozytywnych ocen o pracy kandydata jako sędziego. Uznała jednak, że w tej sytuacji zaistniałe okoliczności sprawy nie pozwalają na przedstawienie jego kandydatury z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu apelacyjnego.

Rada uwzględniła, że Pan P. M. złożył wyjaśnienia podczas rozmowy z zespołem członków Krajowej Rady Sądownictwa. Nie rozwiały one jednak zastrzeżeń Rady *in gremio* co do zasadności objęcia przez kandydata urzędu sędziego sądu apelacyjnego.

Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła także opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Kolegium Sądu Apelacyjnego w Katowicach na posiedzeniu w dniu 10 października 2022 r. zaopiniowało pozytywnie (11 głosami „za”, z mocą poparcia 65/66, przy braku głosów „przeciw” i „wstrzymujących się”) kandydaturę Pana P. M. na wolne stanowisko sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach. Krajowa Rada Sądownictwa uznała, że poparcie tego gremium - wobec całokształtu okoliczności w sprawie - nie może przeważać nad wątpliwościami odnoszącymi się do posiadania przez kandydata niezbędnych predyspozycji charakterologicznych do objęcia stanowiska sędziego sądu apelacyjnego.

O nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pana P. M. zdecydowały przede wszystkim wnioski płynące z oceny jego predyspozycji do objęcia urzędu sędziego sądu apelacyjnego, w tym wątpliwości co do prezentowanej przez niego postawy etycznej. Wprawdzie praca Pana sędziego jest pozytywnie oceniana, jednak zastrzeżenia odnośnie do jego zachowania, pojawiające się w zgromadzonych na użytek postępowania aktach osobowych powodują, że - w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa - aktualnie nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków sędziego sądu tak wysokiego szczebla w hierarchii sądownictwa, jakim jest sąd apelacyjny. Krajowa Rada Sądownictwa stwierdziła zatem, że Pan P. M. nie wypełnia kryteriów wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w Katowicach.

Podkreślenia również wymaga, że każde postępowanie nominacyjne oparte jest na innych materiałach, zaś Rada dokonuje oceny kandydatów w granicach danej sprawy. Rada, nie negując osiągnięć zawodowych Pana P. M., zauważa, że procedura wyboru kandydata na stanowisko sędziego każdego szczebla ma charakter konkursowy, a Rada podejmuje uchwałę jako organ kolegialny.

Powyższe znalazło odzwierciedlenie w wyrażonym przez Krajową Radę Sądownictwa poparciu dla kandydata.

W głosowaniu tajnym na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa dnia 22 marca 2024 r. oddano na Pana P. M. 6 głosów „za” oraz 8 głosów „przeciw”, przy 6 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 20 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Na powyższą uchwałę odwołanie wniósł P. M. (dalej: „Odwołujący”) zaskarżając uchwałę w całości, wniósł o uchylnie zaskarżonej uchwały i przekazanie sprawy w celu ponownego jej rozpatrzenia.

Zaskarżonej uchwale zarzucił naruszenie:

1. art. 42 ust. 1 ustawy o KRS, tj. przepisu postępowania, mające wpływ na treść uchwały - poprzez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej uchwały i niewyjaśnienie motywów, jakie legły u jej podstaw, w szczególności:

- na skutek braku wskazania, jakie to konkretnie zachowanie skarżącego wynikające z treści postanowienia o umorzeniu śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w P. z dnia 28 czerwca 2017 roku. (sygn. akt PO V Ds. [...]) oraz z treści pism zgromadzonych w aktach osobowych kandydata, było powodem podzielenia przez radę „wątpliwości natury etycznej” oraz powodem zakwestionowania przez radę postawy oraz, walorów moralnych i etycznych kandydata.

- na skutek braku wskazania powodów, dla których wyjaśnienia złożone przez kandydata w czasie wysłuchania przez zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa zaprzeczające w swej treści prawdziwości zarzutów *de facto* stawianych mu w toku śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w P., zostały uznane za niewiarygodne, czy sprzeczne z prawdą, względnie wskazanie powodów, dla których treść wyjaśnień kandydata nic rozwiązała zastrzeżeń Rady *in gremio* co do zasadności objęcia przez kandydata urzędu sędziego sądu apelacyjnego.

2. art. 33 ust. 1 ustawy o KRS, tj. przepisu postępowania, mające wpływ na treść uchwały, poprzez nierozważenie sprawy w sposób wszechstronny, a to m.in. na skutek:

- poprzestania na zapoznaniu się z treścią postanowienia prokuratora, który nie jest organem właściwym dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziego i zaniechania zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w

toku śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową sygn. akt PO V Ds. [...], w szczególności z treścią zeznań składanych w tym postępowaniu przez kandydata, które zaprzeczały zarzutom dotyczącym rzekomego wywierania przez kandydata wpływu na sędziego orzekającego w sprawie oskarżonego J. S.,

- zaniechania rozważenia okoliczności, że zarzuty stawiane kandydatowi w toku śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w P. pod sygn. akt PO V Ds. [...] były efektem przyjętej przez byłego sędziego J. S. taktyki obrończej na potrzeby prowadzonego przeciwko niemu postępowania karnego prawomocnie zakończonego wyrokiem skazującym za czyn z art. 199 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., która to taktyka sprowadzała się do prób dyskredytowania wszystkich osób wydających w tej sprawie niekorzystne dla niego decyzje procesowe, osób mających uczestniczyć w rzekomym spisku przeciwko niemu, zaś jedynym wsparciem dla tych prób były sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym zeznania wieloletniego i bliskiego przyjaciela J. S. SSO w G. W. G..

3. art. 2, art. 42 ust. 2 i 3 i art. 60 Konstytucji RP poprzez przyjęcie, że:

a) powodem zakwestionowania walorów etycznych kandydata mogą być kierowane pod jego adresem zarzuty, niezależnie do wiarygodności osób je podnoszących oraz niezależnie od wiarygodności dowodów mających wspierać te zarzuty;

b) zakwestionowaniu walorów etycznych kandydata wywodzonemu z formułowanych pod jego adresem zarzutów dotyczących zachowania wyczerpującego znamiona deliktu dyscyplinarnego nie stoi na przeszkodzie to, że:

- wobec kandydata nigdy nie zostało wszczęte żadne postępowanie dyscyplinarne i to mimo że podmioty, do kompetencji których należało wszczęcie takiego postępowania, wiedziały o wynikach postępowania, w ramach którego pozyskano dowody mające świadczyć o popełnieniu przez kandydata deliktu dyscyplinarnego,

- w toku postępowania karnego, w ramach którego miały zostać pozyskane dowody wskazujące na oczywistą i rażącą obrazę przepisów prawa lub uchybienie przez kandydata godności sprawowanego urzędu, kandydat nie miał statusu strony a przez to nie mógł skorzystać z przysługujących jej uprawnień, w szczególności do uczestniczenia w czynnościach procesowych oraz zaskarżenia decyzji procesowych, czego skutkiem było naruszenie prawa do obrony w postępowaniu karnym (dyscyplinarnym), przełamania domniemania niewinności kandydata, mimo że nie

zapadł wobec niego wyrok skazujący za popełnienie deliktu dyscyplinarnego, i pozbawienie go przysługujących mu uprawnień do służby publicznej na zasadach jednakowych z osobami, których nieskazitelność charakteru nigdy nie została zakwestionowana w oparciu wyrok skazujący za popełnienie deliktu dyscyplinarnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadny okazał się zarzut naruszenia art. 42 ust.1 u. KRS poprzez nienależyte uzasadnienie zaskarżonej uchwały i niewyjaśnienie motywów, jakie legły u jej podstaw.

Artykuł 42 u.KRS nie określa wprost wymaganej treści uzasadnienia uchwał nominacyjnych KRS, nie powinno jednak ulegać wątpliwości, że ustawodawca nie przyzwala przez to Radzie na arbitralność. Swoboda wyboru kandydatów, którzy zostaną przedstawieni Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest nieograniczona, a wyboru kandydatów nie można odrywać od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy wynika, iż Rzecznik Dyscyplinarny Sędziów Sądów Powszechnych ani jego zastępcy nie prowadzili i nie prowadzą postępowań dyscyplinarnych ani wyjaśniających przeciwko Odwołującemu się, o czym poinformowano 11 maja 2023 r. Przewodniczącą Krajowej Rady Sądownictwa, co wynika z pisma datowanego na 28 lipca 2023 r. Z kolei z przesłanego do Krajowej Rady Sądownictwa, odpisu postanowienia z dnia 4 kwietnia 2016 r. o sygn. V Ds. [...] wynika, iż śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień w okresie od grudnia 2013 r. do 29 maja 2015 r. w O. i G. przez objętych śledztwem sędziów, w przedmiocie bezprawnych nacisków oraz wpływaniu na sędziów referentów sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w T. o sygn. II K [...] oraz Sądu Okręgowego w G. sygn. VI Ka [...] celem nakłonienia ich do wydania określonej treści wyroku, czyli o działania na szkodę interesu publicznego oraz interesu oskarżonego w sprawie tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. – wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa, Prokurator Prokuratury Okręgowej w P. - postanowił umorzyć śledztwo.

Przywołując powyższe okoliczności Rada nie wyjaśniła dostatecznie, jakie to konkretnie zachowanie skarżącego wynikające z treści postanowienia o umorzeniu śledztwa oraz z treści pism zgromadzonych w aktach osobowych kandydata, było powodem podzielenia przez Radę „wątpliwości natury etycznej” oraz stanowiło powód zakwestionowania przez Radę postawy oraz, walorów moralnych i etycznych kandydata.

Z uwagi na powyższe, zasadny okazał się także zarzut naruszenia art. 33 ust. 1 u. KRS poprzez nierozważenie sprawy w sposób wszechstronny. Z treści uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika, że Rada, jak i zespół, uznała ww. dokumenty za istotne, jednakże bez zapoznania się z ich treścią w sposób dostateczny. Skarżący słusznie zauważył tę rozbieżność w ustaleniach faktycznych, która może mieć decydujące znaczenie dla rozpatrzenia jego zgłoszenia w postępowaniu nominacyjnym. Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały wynika wprost, iż o nieprzedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Odwołującego zadecydowały przede wszystkim wnioski płynące z oceny jego predyspozycji do objęcia urzędu sędziego sądu apelacyjnego, w tym wątpliwości co do prezentowanej przez niego postawy etycznej. Wprawdzie praca Pana sędziego jest pozytywnie oceniana, jednak zastrzeżenia odnośnie jego zachowania, pojawiające się w zgromadzonych na użytek postępowania aktach osobowych powodują, że - w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa - aktualnie nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków sędziego sądu tak wysokiego szczebla w hierarchii sądownictwa, jakim jest sąd apelacyjny. Tak ograniczona i zarazem daleko idąca argumentacja, zwłaszcza odnosząca się do sędziego sądu okręgowego, w ocenie Sądu Najwyższego wymaga ponownego zbadania.

Reasumując, Sąd Najwyższy w składzie orzekającym uznał, że zaskarżona uchwała nie odpowiada prawu, a w konsekwencji także została podjęta z naruszeniem prawa procesowego, naruszając obowiązek kompletnego zbadania materiału dowodowego, jego analizy i wszechstronnego rozważenia sprawy. Uzasadnienie uchwały winno pełnić nie tylko funkcje procesowe, ale budować autorytet organów państwa i kształtować zewnętrzne przekonanie o sprawiedliwości procedur i podejmowanych rozstrzygnięć. Stwierdzenie naruszenia prawa

procesowego czyni zatem przedwczesnym odnoszenie się przez Sąd Najwyższy do pozostałych zarzutów odwołania.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Aleksander Stępkowski Mirosław Sadowski Paweł Wojciechowski

[SOP]

r.g.